

desuden ganske uventet; man havde ifjor haft Fordobling af Bataillonet, og en saadan gjen- toges iaar. Ved de afholdte Licitationer, som først vare skriftlige, og hvorved man havde betinget sig Genmandsfenge, opnaaede man ikke noget billigt Tilbud, idet Vedkommende sagde, at de hverken kunde eller vilde gjøre et lavere Bud end 1 Mk. pr. Døgn. Man forfastebe da den skriftlige underhaanden afholdte Licitation og afholdt en offentlig, hvorved man paa Forlangende gav den Erklæring, at naar de Lythavende vilde nedsatte Kvarteergodtgjørelsen, saa vilde man for disse 20 Døgn fravige Principet om Genmandsfenge og finde sig i at modtage Kvarteer med Tomandsfenge, men dette forskaffede os ikke noget billigere Tilbud, og den Priis, vi ved den gjentagne Licitation opnaaede, vedblev paa meget faa Undtagelser nær at være 1 Mk. pr. Døgn. Jeg maa saaledes paastaae, at Kommunen, ved gjentagne Gange at have ladet afholde Licitationer, har gjort, hvad den har været istand til for at ned- sætte Kvarteergodtgjørelsen til det mindst mulige Beløb, men den har desuagtet ikke opnaaet nogen billigere Betaling end 1 Mk. i Gjennem- snit pr. Døgn, og idet Kommunen saaledes efter min Mening har gjort Alt, hvad der stod i dens Magt, vil jeg kun ved denne Udtalelse forbeholde den Ret til at faae, hvad den ret- mæssigt og bevisligt har udlagt efter de frem- komne Tilbud ved Licitationerne.

Indenrigsministeren: Det kan ikke være mange Bemærkninger, hvortil det Afsnit, der nu er under Forhandling, kan give mig An- ledning, eftersom der har viist sig en meget ønskelig Overensstemmelse mellem Regjeringen og Udvalget med Hensyn til de Punkter, der her foreligge, hvilket ogsaa formeentlig klart fremgaaer af den anerkjendende Maade, hvor- paa den ærede Ordfører har udtalt sig. Da Posten under Nr. 17 er bortfalden eller i ethvert Tilfælde afgjort ved Afstemningen igaar, skal jeg kun komme tilbage derpaa for at meddele, at jeg paany har konfereret med min Kollega Finansministeren, som har erklæret, at han ikke vilde ansee sig berettiget til at udbetale det Be- løb, hvorom der her er Tale, som Honorar. Det er ganske vist, at den Paagjældende ikke har

kongelig Ansættelse, men det er meget langt fra, at kongelig Ansættelse og den deraf flydende Pensionsberettigelse er det nødvendige Kriterium for fast Løn. Der er et meget stort Antal af Embedsmænd, som ganske vist have fast Løn uden at have kongelig Ansættelse, og det utvivlsomme Kjendetegn paa, at den fra alle Sider er anerkjendt som saadan, er ogsaa det, at der er givet Sævtillæg deraf, og det vil altsaa sees, at man ved Afgjørelsen igaar er gaaet ud fra en formeentlig ikke rigtig Forudsætning. Det vil ikke staae i Ministeriets Magt at tildele Vedkommende Summen som Honorar, og det staaer altsaa fast, at da Bestillingen er af den Bestaffenhed, at den umulig kan betragtes som et selvstændigt Embede, vil den allerebe meget ringe Løn af 200 Rd. faktisk være nedfat til 100 Rd. Jeg skal ikke stille noget Endrings- forslag i denne Henseende til 3die Behandling, hvad jeg i det Hele meget nødig gjør, men jeg vil henstille til Udvalget, om det ikke, efter hvad der saaledes foreligger, maatte finde sig foran- lediget til at tage Sagen under fornyet Over- veielse. Her er ikke Tale om de stakkels 100 Rd., men her er Spørgsmaal om at faae Kumulationsparagrafen i Lønningsloven rettet ved Finansloven, der maa ansees for en ligesaa godt gjældende Lov som Lønningsloven. Det er forudsat, at den Paragraf trænger til et Korrektiv, og jeg tror ikke, at man, selv ad Phantasien Vej skal kunne udfinde et Tilfælde, der mere end det nærværende egner sig til at komme ind under Udtagelsen, hvis den over- hovedet skal bestaae, men jeg skal som sagt aldeles henstille dette til Udvalget; det falder meget lidt i min Smag at gjøre mange Op- hævninger over Ting, som maae ansees for smaa. — Hvad angaaer Endringsforslaget under Nr. 18, da har det været Gjenstand for tidligere Forhandlinger, og jeg skal bringe dets Historie i Erindring. Det er nemlig en 600 Rd. Sti- pendiefondsindtægt, som er ældre end Landbohøi- skolen, og hvor det i selve Betænkningen, hvorved den blev begrundet, blev forudsat som givet, at den vilde gaae i Arv. Man har senere strøget denne Sum, og jeg er beladet paa, at man vil vedblive dermed; men den har en anden Oprindelse, end der ved Loven af 8de Marts 1856 er tillagt den. Disse Penge have i en Række